

28. april 1997

Beskyttelse af personlig integritet og af privatlivets fred hos enkeltpersoner i forbindelse med bevaring og benyttelse af arkivalier i Statens Arkiver.*1. Offentlige myndigheders arkivalier*

Hensynet til beskyttelse af privatlivets fred og den personlige integritet hos enkeltpersoner varetages i arkivloven ved den 80 års tilgængelighedsfrist, der er fastsat i lovens § 22, stk. 1, eller de frister, der i medfør af lovens § 21 og 22, stk. 2, kan fastsættes for arkivmateriale, der indeholder særligt følsomme oplysninger.

80 års tilgængelighedsfristen, fastsat efter § 22, stk. 1, omfatter arkivalier, der indeholder oplysninger om enkeltpersoners private og økonomiske forhold, herunder registre, der er omfattet af lov om offentlige myndigheders registre. Endvidere finder 80 års tilgængelighedsfristen anvendelse på sager inden for strafferetsplejen, på myndighedernes brevveksling med sagkyndige til brug i retssager eller ved overvejelse af, om retssag bør føres, samt på materiale, der tilvejebringes som grundlag for Danmarks Statistiks udarbejdelse af offentlig statistik.

I medfør af lovens § 22, stk. 2, kan den afleverende myndighed, hvor forholdene taler herfor, efter drøftelse med det modtagende arkiv fastsætte en kortere eller længere tilgængelighedsfrist end 80 år for arkivenheder, der er omfattet af § 22, stk. 1.

I medfør af lovens § 21 kan endvidere fastsættes en længere tilgængelighedsfrist end 30 år til beskyttelse af væsentlige hensyn. Der kan være tale om beskyttelse af sigtede, vidner eller andre i sager om strafferetlig eller disciplinær forfølgning. Der kan også være tale om beskyttelse af enkeltpersoners eller private selskabers økonomiske interesse i forbindelse med oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold eller lignende. Endelig kan der være tale om at beskytte private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

For så vidt der over for benyttere – forskere og andre – dispenseres fra fristerne, således at

materiale, der indeholder følsomme oplysninger, stilles til rådighed for benyttelse inden fristernes udløb, varetages hensynet gennem den tavshedspligt, benytteren ved arkivlovens § 25 pålægges. Af § 25 fremgår, at den, der får adgang til arkivenheder, ikke uberettiget må offentliggøre, videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, hvortil den pågældende i den forbindelse har fået kendskab.

Strafferammen for tilsidesættelse af tavshedspligten efter arkivlovens § 25 går op til fængsel i 6 måneder, hvilket svarer til den strafferamme, der gælder for offentligt ansattes tilsidesættelse af den tjenstlige tavshedspligt i almindelighed.

I øvrigt bemærkes, at der ved afgørelse af spørgsmål om dispensation fra de tidsfrister, der er fastsat til beskyttelse af privatlivets fred m.v. hos enkeltpersoner, tages hensyn til det formål, der tilsigtes med benyttelsen af det pågældende arkivmateriale. Der kan endvidere stilles yderligere vilkår for udnyttelsen af de oplysninger, det konkrete materiale indeholder, jf. bekendtgørelse nr. 857 af 21. oktober 1992 om offentlige arkivalier og om offentlige arkivers virksomhed, §§ 16 og 17. Herunder kan det stilles som vilkår, at oplysninger om enkeltpersoner i materialet ikke viderebringes på en måde, der gør identifikation af de pågældende mulig. I medfør af lovens § 34, stk. 3, er det i bekendtgørelse nr. 857 af 21. oktober 1992, § 20, fastsat, at overtrædelse af vilkår straffes med bøde.

Dispensation fra 80 års fristen kan, for så vidt det drejer sig om oplysninger om enkeltpersoners private og økonomiske forhold i almindelighed, meddeles af rigsarkivaren. Drejer det sig derimod om oplysninger i materiale, der omfatter f.eks. sager inden for strafferetsplejen, kræves samtykke fra ressortmyndigheden, og hvis det drejer sig om materiale, der er omfattet af lov om offentlige myndigheders registre, tillige fra Registertilsynet.